

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Oberster Gerichtshof (Αυστρία) στις 25 Απριλίου 2017 — Alexander Mölk κατά Valentina Mölk

(Υπόθεση C-214/17)

(2017/C 283/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Oberster Gerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσίων: Alexander Mölk

Ανααιρεσίβλητη: Valentina Mölk

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Έχει το άρθρο 4, παράγραφος 3, σε συνδυασμό με το άρθρο 3 του Πρωτοκόλλου της Χάγης, της 23ης Νοεμβρίου 2007, σχετικά με το εφαρμοστέο δίκαιο στις υποχρεώσεις διατροφής, την έννοια ότι για την αίτηση μείωσης του τελεσιδικώς καθορισθέντος ποσού διατροφής, την οποία ο υπόχρεος υποβάλλει λόγω μεταβολής της εισοδηματικής καταστάσεώς του, κρίσιμο εξακολουθεί να είναι το δίκαιο του κράτους στο οποίο ο δικαιούχος έχει τη συνήθη διαμονή του, ακόμη κι αν το εισέτι καταβλητέο ποσό της διατροφής έχει επιδικαστεί από το δικαστήριο, κατόπιν αιτήσεως του δικαιούχου, σύμφωνα με το δίκαιο του κράτους στο οποίο ο υπόχρεος διατηρεί αμετάβλητη τη συνήθη διαμονή του, όπως ορίζεται στο άρθρο 4, παράγραφος 3, του Πρωτοκόλλου της Χάγης, της 23ης Νοεμβρίου 2007, σχετικά με το εφαρμοστέο δίκαιο στις υποχρεώσεις διατροφής;

Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως επί του πρώτου ερωτήματος:

2) Έχει το άρθρο 4, παράγραφος 3, του Πρωτοκόλλου της Χάγης, της 23ης Νοεμβρίου 2007, σχετικά με το εφαρμοστέο δίκαιο στις υποχρεώσεις διατροφής, την έννοια ότι ο δικαιούχος «προσφεύγει» στην αρμόδια αρχή του κράτους στο οποίο ο υπόχρεος έχει τη συνήθη διαμονή του, ακόμη και όταν παρίσταται σε διαδικασία που έχει κινήσει ο υπόχρεος ενώπιον της αρχής αυτής, κατά την έννοια του άρθρου 5 του κανονισμού (ΕΚ) 4/2009 του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 2008, για τη διεθνή δικαιοδοσία, το εφαρμοστέο δίκαιο, την αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων και τη συνεργασία σε θέματα υποχρεώσεων διατροφής⁽¹⁾, και ζητεί να απορριφθεί η αίτηση του υπόχρεου επί της ουσίας;

⁽¹⁾ ΕΕ L 7, σ. 1.

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Consiglio di Stato (Ιταλία) στις 25 Απριλίου 2017 — Silvio Berlusconi, Finanziaria d'investimento Fininvest SpA (Fininvest) κατά Banca d'Italia, Istituto per la Vigilanza Sulle Assicurazioni (IVASS)

(Υπόθεση C-219/17)

(2017/C 283/20)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Consiglio di Stato

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγοντες: Silvio Berlusconi, Finanziaria d'investimento Fininvest SpA (Fininvest)

Καθών: Banca d'Italia, Istituto per la Vigilanza Sulle Assicurazioni (IVASS)

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει οι συνδυασμένες διατάξεις το άρθρου 263, πρώτο, δεύτερο και πέμπτο εδάφιο, ΣΛΕΕ και του άρθρου 256, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι ο δικαστής της Ένωσης ή ο εθνικός δικαστής είναι αρμόδιος να εκδικάσει προσφυγή ασκηθείσα κατά πράξεων κινήσεως διαδικασίας, προπαρασκευαστικών και μη δεσμευτικής προτάσεως που εξέδωσε η εθνική αρμόδια αρχή (όπως περιγράφονται στη σκέψη 1 της παρούσας διατάξεως) στο πλαίσιο της διαδικασίας που διέπεται από τα άρθρα 22 και 23 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013 ⁽¹⁾, από το άρθρο 1, παράγραφος 5, το άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο γ', και το άρθρο 15 του κανονισμού 1024/2013 του Συμβουλίου, της 15ης Οκτωβρίου 2013 ⁽²⁾, από τα άρθρα 85 έως 87 του κανονισμού 468/2014 της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, της 16ης Απριλίου 2014 ⁽³⁾ και από τα άρθρα 19, 22 και 25 του *Testo unico bancario* (Ενιαίου κειμένου των νομοθετικών διατάξεων στον τραπεζικό και πιστωτικό τομέα);
- 2) Ακριβέστερα, δύναται ο δικαστής της Ένωσης να έχει αρμοδιότητα όταν οι πράξεις αυτές δεν έχει προσβληθεί με τακτική αίτηση ακυρώσεως, αλλά αποτελούν το αντικείμενο αιτήματος ακυρότητας λόγω παραβιάσεως ή καταστρατηγήσεως του δεδικασμένου που δημιουργήθηκε από την απόφαση 882/2016 του Consiglio di Stato της 3ης Μαρτίου 2016, αιτήματος που υποβλήθηκε στο πλαίσιο προσφυγής εκτελέσεως ασκηθείσας σύμφωνα με τα άρθρα 112 επ. του ιταλικού κώδικα διοικητικής δικονομίας, δηλαδή στο πλαίσιο μιας ιδιόμορφης εθνικής διοικητικής δίκης όπου η απόφαση επί του αιτήματος αυτού προϋποθέτει την ερμηνεία και τον προσδιορισμό, σύμφωνα με τους κανόνες του εθνικού δικαίου, των αντικειμενικών ορίων του δεδικασμένου που δημιούργησε η εν λόγω απόφαση;

⁽¹⁾ Οδηγία 2013/36/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με την πρόσβαση στη δραστηριότητα πιστωτικών ιδρυμάτων και την προληπτική εποπτεία πιστωτικών ιδρυμάτων και επιχειρήσεων επενδύσεων, για την τροποποίηση της οδηγίας 2002/87/ΕΚ και για την κατάργηση των οδηγιών 2006/48/ΕΚ και 2006/49/ΕΚ (ΕΕ L 176, σ. 338).

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 1024/2013 του Συμβουλίου, της 15ης Οκτωβρίου 2013, για την ανάθεση ειδικών καθηκόντων στην Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα σχετικά με τις πολιτικές που αφορούν την προληπτική εποπτεία των πιστωτικών ιδρυμάτων (ΕΕ L 287, σ. 63).

⁽³⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 468/2014 της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, της 16ης Απριλίου 2014, που θεσπίζει το πλαίσιο συνεργασίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, των εθνικών αρμόδιων αρχών και των εθνικών εντεταλμένων αρχών εντός του ενιαίου εποπτικού μηχανισμού (κανονισμός για το πλαίσιο ΕΕΜ) (ΕΚΤ/2014/17) (ΕΕ L 141, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Consiglio di Stato (Ιταλία) στις 18 Μαΐου 2017 — Legatoria Editoriale Giovanni Olivotto (LEGO) SpA κατά Gestore dei servizi energetici (GSE) SpA κ.λπ.

(Υπόθεση C-242/17)

(2017/C 283/21)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Consiglio di Stato

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούσα: Legatoria Editoriale Giovanni Olivotto (LEGO) SpA

Εφεσίβλητοι: Gestore dei servizi energetici (GSE) SpA, Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Ministero dello Sviluppo Economico, Ministero delle Politiche Agricole e Forestali

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Προσκρούει στο δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και, ειδικότερα, στο άρθρο 18, παράγραφος 7, της οδηγίας 2009/28/ΕΚ ⁽¹⁾, σε συνδυασμό με τις διατάξεις της εκτελεστικής αποφάσεως 2011/438/ΕΕ της Επιτροπής, της 19ης Ιουλίου 2011 ⁽²⁾, εθνική κανονιστική ρύθμιση, όπως η decreto ministeriale (υπουργική απόφαση) της 23ης Ιανουαρίου 2012 και, ιδίως, τα άρθρα της 8 και 12, η οποία επιβάλλει ειδικές υποχρεώσεις, διαφορετικές και ευρύτερες εκείνων που εκπληρώνονται μέσω της συμμετοχής σε εθελοντικό σύστημα προβλεπόμενο από απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής εκδοθείσα βάσει του ως άνω άρθρου 18, παράγραφος 4;